

Sorge-blommer wid den ehreborne och wällärde studiosi Matthiæ Amnandri jord...

Modeliin, Alexander Mårtensson,

*1700-1829 81 Cbza 1713 Amnander,
Matthias*



National Library
of Sweden

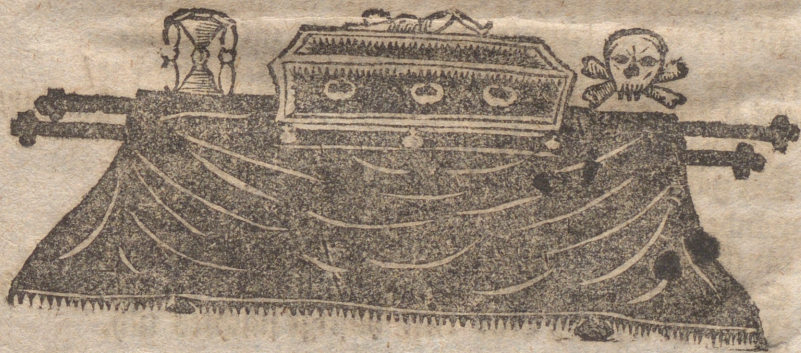
773
Sorge = Blommer

wid
Den Ehreborne och Wallarde
Studiofi

MATTHIÆ
AMNANDRI

Lordefård
och Begravnin; Act;

Hwilken begicks i Åbo Doomsprelia den
11 Maji Åhr 1699 / då hans Andelöse Lelamen
i Högförnåhne Personers närwåbro til sitt
Hwylor um beledsagat blef /



2
Af hans Landzmänner och förtrogne
Wänner strödde.

311



Dem är som icke tyckz haan Orsaak til at
klandra/

När Hoppet felar och man sitt Förslag
måst andra?

När Målet träffas ej der på man sht
tat har/

När Reesan ej som wij förmodat/ än
dan tar?

När en arbetat men blifv ej som han trodt lönter/
Och efter stryden ej på wanligt sätt blifv krönter/
(Jag mehnar här i Werld) det gör ens Hierta sårt
När Lyckan monde så moth Tanckan handla hårt.

Så skeer thet/ när vårt Hopp kan äntlig så långt hinna
Sitt Mål at man thet af sig wäntar Hugnad winna/
Så unnes oss doch ej wår Frögd at fågnas af/
Förn Clotho klipper til och höler alt i Graf.

Du wackre Musers Son / som med din ögon blundar/
Hwars hållst och samre Dehl/ nu til sitt Ursprung stundar/
Jag rättlig säga tör/ at hwad jag redan talt/
Det går alt på dig uth/ det sannas om dig alt.

Du mände all din Tjd på Dygde. Bahnen wandra
Och tänckt så Hugna tin' Föräldrar Wänner andra;
Slifet Hopp dhe jämwäl haft/ men tagit annat Sluth
Idet din lemnadz Lius rätt hastigt slächtes uth.

Not

Nog tnecks AMNANDER Wård en längre Qilber teckna
 I sin Tyde. Boof / änn undgå dödzens bleckna /
 Men Gud som hafst hans Dygd och wackre Lesnad kår /
 Har wist hur ringa wij förstå hwad nyttigt är.
 Så will tå Tu ett mehr bland dödligheten yla?
 Så wil du nu så brätt i Grafwens tyta hwila?
 Skal du ett wara mehr på denne Jorde Boll?
 Ach! har nu Döden gjort din Lesnad til ett Noll?
 Så fahr Her Landzman wål / haf Tack för det omgånge
 Wij hafst tilhopa här fast det ett wahrat länge.
 Nu Sorgeblommor wij frambära på din Briff /
 Och dig til Ahr och Loff uprätta denne Skriff.

A. MODELIIN.

Så wist som ödet är / at Jord til Jord skal blifwa:
 Och ingen undångår / det strånga Himblens Slut:
 At hwad til Werlden födt / af Werlden måste uth;
 Så öwist är och oss / den Stund och Orth beskriwa /
 Som ödet förelagdt / i dy moth mångens Hopp
 Til Grafwen föres den som stod i ungdoms Lopp.

Wij äre like dem / som redo stå at stryda
 Moth Fienden i Fält / der ingen troha kan
 Sig för dhe blinda Skott / som flya af och an
 Nu skola warda frij / och ett för Döden bjuda:
 Här faller förr en Hielt / en frodig karst och ung;
 An den af många Ahr är gammal grå och tung.
 Som Blomster wisnar / och som Aar hasigt rinna;
 Som Skuggan snart förgås; och Wädret flyger bort:
 Så är wår lesnads Tid / heel obeständig kort.
 AMNANER hoos hoos Gud säll / oss sådant wet påminna /
 Han war den Pind. Blom / som stod i bästa Flor /
 Wid Castals rikka Å / der Wiffheet städze gror.

)(2

Men

Men for som Wädrer och en Skugga/ som en Blomma/
 Som Strömen snart försvann/ af dödzens Skott ansatt/
 Då han i Mufers Tienst war flüchtig Dag/ som Natt/
 Och kund ej til det Mähl han önskat hinna komma/
 Ty Glaset förre rann uth/ hans Luffz Trä ända nätt/
 Och han för timligt flükt en ewig Erona sätt.
 Sof nu i Frid och Roo/ wär Wänn/ tin wandringz Möda
 Thet rätta Mähllet hint/ en outhäkelig Frögd/
 Bland dhe uthwaldas Skar/ hoos Gud i Himmels högd/
 Der Glädie uthan Mätt och Sälheet öfwerlöda.
 Hoos of i stadig Minn' tin flükt/ Troo/ Dygd och Rampn
 Dwar blifwa skal tills wij och sinna samma Hambn.

J. W. J. R. E. S. R. E. E. N.

Satt stilla wandringz Man/ tu tör med mig besanna/
 Wär Jammer flychtig är / doch måst wid Mähllet
 stanna/
 Med Möda ängzlig Swett/ wij nötom all wär Tijd/
 Här är of Hiertewärd/ hwein slipper sådan Strids
 Om wäre ögon wor' / en sintand Tärekiälla/
 Och kunde oupphördt en Läre Flod upswälla/
 Begråtas kunde dock ej så den Jammer all/
 Som Eva brachte of i med sitt Sondasall/
 Hwarför wärt Luff som Röök för Wäder snart försvinner
 Det är och som en Ström/ som med all hast borttrinner/
 Exempel är of nu/ AMNANDER som har hafft
 I skylden sin en Nå som strömmar bort med krafft/
 Han haer och wandrat of / sin säkra Hemwist hunnit/
 I Himmelsfällheet Roo/ then rätta Wäsheet funnit/
 Ach/ säll o sälle Siäl! tu har seuderat wäl/
 Hwarför Gud täckh så snart/ bekröna nu tin Siäl/
 Wgd

Wid Patriarchers Bord/haar tu tin Schola höga
Tu widt och öfvergår / wij med sluf Lärdom dröfka
Til des Gud tackes oss / förättia i sin Chor/
Då wij och åfwen wäl / bekomme Lärdom stoor /
Kom snart o Jesu kom / gör Andra på wår Möda /
O Himmelsk Doctor wäs / tin Medicin låt föda /
Wår heel försmäctad Stäl / så länge wij här boo /
Låt oss i Ewigheet / af rätta Wäshheet groo!

J. L. O. W. A. G. E.

HWem har wäl tänkt så snart så see med kalla leder/
Den Pallas bland sitt Folck har årnadt til en Herder?
Uch stelnad ligger den / som än war ung ar åhr
En redlig Phabi wän här ligger uppå Väår /
Som tänckt sig innan kort på reesan at begiwa
Hem til sin födels - Ort / sins Faders Huus at blifwa
En Hugnad / Frögd och Kroo / uti des ålders tid
Men sänder nu för sig i stället Sorg och Qwid /
Hwad kan min Penna mehr / tu will wår Gråt en weta
Ty biur iag fara wäll / med rinnand Tårar heeta /
Iag slutar nu här med / haf Tack för hwar den Stund
Haf Tack för Trooheet stoor / då Kroppen din war sund /
Och wij här sammanlefft wår Wän - och skulskap wäsat
Föruthan Glæd och Sweet / hwarför titt namn är prysat
Din Stäl nu redan har antagit Himmelsk Frögd /
Til den titt Hierta war i all sin Lifsstid bögd.

Deße Rader uti Klagan fattar af des Cousin
J. ARENANDRO.

DEn til Entaldighet försichtigheten lämwar /
Han tränger sig wäl fram och manneligast lämwar /
På denne werdzens Fed / der tusend tusend stå
Med Mordewårjan sin och hugga / sticka på:
Nu

Nu ställer Satan fram otalig många Enaror /
 Och sätter up sin Rod af herran landzens waror ;
 Nu tråder och så fram begärelsens Magnet,
 Som hemligt til sig drar det godzjet som han wet
 Rätt bäst förwärfwa kan den arga werdzens Heder/
 Som en wäl artad Pilt besmäter med des Seder/
 Som doch ey annat är änn alla lasters Hop/
 Och störta ända ner i sygis diupa Grop.
 Här mot har Christus sielf med sin höglärda Tunga
 Förmanat mähta wäl de gamle med de unga ;
 Så lärde som olärd Mann ; så fattig såsom rik ;
 Så Qwinna såsom Mann / at de bli diuren lik :
 Illstig som en Orm / enfaldig som en Dufwa /
 At de för werdzens List / för Arghet sig ey grufwa/
 Som mycket går i swang bland desse tiders Barn
 Och wälla mängen in i ouplöslig Barn.
 Si! efter samma sätt AMNANDER salig trachtat/
 Då med Enfaldighet försiktigt gå han achtat /
 I denne Tistel-werd med Törne full besatt /
 Der Satan och begår omhwerfwa Dag och Natt
 Minerva trogna Folck med tusendfalt förhinder /
 Som trycker ofta ut mong heter Tår på Kinder ;
 Men doch oachtat alt hölt altid sig til Gud /
 Och sökte med stor sitt at wandra i hans Bud :
 Ty wille och så Gud hans Möda mähta lindra /
 At den ey någon tid hans upsät kunde hindra ;
 Han slitigt druckit har af Mulers Källa söt ;
 Wist fram mong lärdoms Prof / fast han ey der af skröt.
 I seders Skicklighet försichtig han sig stälte /
 At höga Förmänn hans den Dom om honom fälte :
 Han läwer och gå op på Pindi liufwa högd /
 At undsä arbets lön och niuta studiers Frögd ;

Men

Men Gud nu wille at han skulle högre blifwa
Up til hans Frögdesal och der Magister blifwa
Och bland Gudz Helgon all med Lager Crans uppå/
Med Loffång/ Frögd och Ro in för Gudz Åsyn stå.

N. KJELBERG.

Så fordrar nu til sig den stora Färsheerden
Upp til sin Frögdesaal / uhr denna snöda Werlden
Ett stilla meenlöst Fäär af Christi klena Stord/
Uhr Jämmerdahl til Frögd / af sitt beslutna Ord
AMNANDER är thet Fäär til hwem thet ordet komer:
För en så listig Wård syns tu mig alt för frommer
Fölg mig MATTHIA bort / uhr denna Zäredahl
Fölg mig til Canaans Land / uhr Jämmer / Dwyda / Dwal
Fölg til ett flytand Land / med Midle och honungz Sötma/
Der öfwerflödand är all Lust och lustig Fetma /
Fölg kom och blif hoos mig / iag håller dig des wård
Förgåt det förra alt / och hålt släkt alt för Flård.
Ach kallat hafwer så / för några tider korta /
Den stora Soolregent / uti det långa borta /
MATTHIAM en får Wån AMNANDRUM from och still
Som itt sachtmodigt Lamb / det hwar kan säga til
Och wittna wed des Graf / des Krop här gömmes neder
Men Siälen nu hoos Guld åtninter åwig Heder /
Hans Dygde skal wara oss i Hug och Minne kär /
Så länge Dygde och Weet i någon wyrdnad är.

A. U.

Nå Faar och Mohr / som månd sin Barn med Mö-
da nära /
Swad hiertans Frögd de fåå när Karnen Dygde
will lära /
Men all then Frögd är all och wänd i Klage. We /
När Döden på des hopp en ända låter see /

Då

Då en bygdartad Son / sin Wäg ifrån dem wänder /
Ifrån dem Afsked tar / och til det tylla Länder.

Med släk de sinas Sorg / AMNANDER bort sig wändt
Har swunnet ur wår syn sin Siäl i Gudz Hand sändt
Dess saknad är nu den som trycker salta Tårar /
Uhr ögon och så nog sin wårdnadz hiertan sårar /
Dem tröste HERREN Gud hugswale deras Bröst /
Uti sin ångslan stoor / han gifwe dem sin Tröst!
Så gack nu salig Siäl / och giöm dig i tin Kammar /
Blif ther ett ögnebleek / wij göröm och det samma /
Når wår tid komma lär / och Werlden ända tar /
Och HERREN kommer med otalig ångla Skaar.

J. STEENDAHL.

Wi må wäl jämbra oss / och heeta Tårar fälla /
Når wij wår Dödligheet för ögon wände ställa /
Wij månd fast qwidra mehr / då en god redlig
Wän /
Uf bödzens Pylar blir ryckt bort och wandrar
hän.

Då wänner skiltas äth / til främmand Orthen lända /
Des Ögon uthan twiwl / sig strart til Tårar wända.
Hop will då icke nu begråta sådan gång /
Som genom Döden skeer / det är en Reesa lång.
Men tencker man här hoos uppå all werldzens Jämmer /
Ifrån wår födzlo tid / til Döden / som oss klämmer /
Med Siukdom hungers Nöd / med Wain / Mord och
Brand /
Med Judæ bröders art och arga Skalkars Hand
Så skattas den wist säll / hwars Jämmer Gud wil wända
I en släk Sällheet stoor och Frögd för Ångslan lända /
Fast mången klaga mond / at bort de fromme gå
Det är din Nåd O GUD de större Ahra få.

En redlig artad Wän: AMNANDER wij här mista /
Sitt Uffled han här tar och träder i en Kista /
Hans Siäl är nu i Noo bland Helgon tusend mång
Som sjunger för Gudz Thron en härlig Seger-Sång.

BRYNOLPHUS GISLONIUS.

Qverela Parentum per Proloq:

Ungslan / hwad stort Qual? hwad Jämmer Sorg
och Smärta?
Hwad Angest utan Taal? intagitt haer wärt Hierta.
Så at fast ymnogt wij / nu Tårar monde fälla /
Ach wår Förhopning si / det klagligt måste giälla
Som wij om Sonen ju / fullnogsampt haswom dragit /
Den grymna Döden nu den hastigt har kull slagit.
Ja må wij icke hårt / deröfwer sucka klaga /
At den glädt Hiärtat wårt / är tagen uthaf daga:
Når wij nu wäntad först / här honom så at höra /
Wår längtans stoora Törst / med Gudz Ord läskad giöra.
Ej då fast annorledz / wij monde ju förspöria /
At wij der öfwer städz / haa Orsak stor at förja.

Medela Defuncti per Proloq:

Ach! Ach! Förälbrar liår / tag beer i will ophöra /
En sådan Jämmer här / och Klagelåth at söra.
Hwad nytta vara skal / at så fast söria / gråta /
Och öfwer mitt Dödzfall / Ehr Ögon giöra wåta.
Men glädiens ju fast mehr / och låt det Trösten vara /
At I ju slüten Ehr / ej haswen welat spara /
Men sökt mig hielpa fort mig i Gudzfruchtan öfwa /
Som många wål haa sport / och kunna rättlig pröfwa.

B

Ej

En ware Ehr nu sagdt en ewig Tact! til löna
Af mig/ som är nu bracht/ at Jesu Glädie röna.
Fahr wäl nu all tilliit/ Föräldear Synkon kära/
Gud skal Ehr Glädie sliff/ i sinom Tjd beskära.

J. WETTERBERG.

DEn hädste dödzens Wäld och Tyranni ihet gräna
Kan intet Adams Barn/ ej motstå / ej undryna
Ty hwart han ställer an åt oss sin Skäckta swär/
Så för syndens skull må då slått ingen Frik-
heet får /

Ach! hwad för jämners Nöd/ det är då med oss alla
Ty när wij tyckas stå då snarast wij mond' falla
När Lyckan lyser an och synes något blid
Strart wärlar hon sin fart och lämbnar oss i Strid
Som blirtandet i Skyen och Dundret mände braska
Til des det Ande taar/ seen achtas ej moth Alfa/
Så är och med wår Tjd när man står bäst der an
Bort strömmar som en Å/ seen ligger man i Sand:
En sådan Wäldsamheet den blecke Gäst föröswat
Då han en trogen Swän af Pallas Sälskap röswat/
Det wijsar han oss klart/ med prof för ögon wår
AMNANDER förr som war/ och upå Bähren står
Som har med prydnat stoor/ sin Uhr och Ulder achtat/
Och i sin ungdoms Tjd/ god Wisdom effter trachtat
Der af han och så wiist mång Proof i HErrans Hus
Och en wälzyrat Stäl beprydd med Wisdoms Ljus/
Derföre han och Gud des mehra får mond' wara:
Nu är hans Siäl försatt ibland dhe helgas Klara
Och uthaf HErrans Glans och Klara Nädessken
Förlustas uthan Taal / til Jesus kommer geen/

Eå sammanfogas skal båå Siäl och Kropp i högden
Med dhe uthwaldas Hoop/ gå in i Himmels högden
Och lofwa Gud med Lust och ewigt Engla Liud
Du Helig/ Helig åst/ tu Helig Herre Gud.

C. HAHN.

SOm Moln af Watnet blir/ Regn/ Slagregn/ Töckn
och Hagel/
Snö/ Stelnad/ Dagg och Ijs/ uytthad droppa/
Skum
Så alt af jordsens ting bland andring haar sitt
rum
Det wißar mycket nog Förfarenheet til Nagel.

Hwad gagnar ty sin Hug til wanckligt afwel gifwa/
Ell' af det habla godz/ den blirtrand åhra/ Winst
Sitt nöje gidra mått; Slikt Störst blir snarast minst:
I Gud/ nöjet högst/ är trygst förnögder blifwa.

Wår Landzman billigt liår / bland Helgon såll AMNANDER
I Gudz Förlöyn och Slut sitt nöje hade sänkt/
Så hwad belöningz Mått af Nåd är honom skänkt:

Han gick til Ewiggt wål från tjdzens qwälte-Fländer
På Jorden haar hans Slikt Camoenars Sötma druckit/
Af Hel'cons läckra must sig wårswat wißsheets saft /
I föllte af ens Hoop/ til en förnöglig kraft
Med Slättia/ Troo/ Slård sin Nåsta aldrig stuckit.

Men fast han gick sin loos/ doch skal hans Minne grönstas
Hans Dygd och Troo hoos oss/ til des wiß grazz i Mull
Då wår Förgångligheet skal åfwen kastas kull
O i så salig Stund af andachz Hierta önskas!

Sof.

Sof sött i medlertid O himbla säll AMNANDER
Draa toligt Wänner / Slächt / hwars bortgång hiertat
qväst:

Han haer i Gudz Pallatz en Engla Jubel-Fäst
Det är wår fågnadz Speß / wid Aurors Muers Strander.
P. W. J. R. H. D. M.

Neh! huru är wårt Liff en kort och fluchtig Wandring
Som i hwart ögnableek tar af med stor förändring/
En liknas den och rätt / bland annat wid en Ström
Som hastigt rinner bort hus en mehr än en Dröm/
Ja Liff som Strömmar månd til Hafwet hastigt
flyta /

Der från de kommo förr / den ordning dhe en bryta /
Så fabr och Mennekian bort / med hast til Jord igen /
Eher af hon tagen är: jaa hastigt saar hon hän /
Och såsom Watnet plår af Stormwähr hastigt drifwas
Nu up nu nehr igen och ingen Stillheet gifwas /
Så plågas och wårt Liff af mycken Nöd och Twång
Som gör den korta Tüd bewärlig och fast lång /
En är den tresalt säll / som detta städz besinner
At Liffwet är så kort / så snart sitt ändmähl finner
Han fabr och äntlig sidst det rätta måhl til Löbn
En himmelsk sablig Nöd / som Gud en sinom Sön;
Tu sälla Siäl / hwars Kropp wij nu i Jorden gömma
Tin Flit alt städze war om himbla Frögd en glömma /
En haer tu och så nu en ewig Hugnad fått
I himblens sälla Saal / der Frögd är uthan mått..
MAG. BEETH.

